

ΕΤΟΣ 67ον

2 Ιουνίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3444)

ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ Ή ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ;

Σήμερα, δέν ἀναφέρεται μόνο τό Εὐαγγέλιο σέ θεραπεία τυφλοῦ· καί στήν περικοπή ἀπό τό βιβλίο τῶν Πράξεων βλέπουμε τοὺς Ἀποστόλους νά θεραπεύουν ἐκ γενετῆς τυφλοὺς. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι στό πρῶτο ἀνάγνωσμα θεραπεύεται σωματικά τυφλός, ἐνῶ στό δεύτερο ψυχικά τυφλοί.

Αἰτίες τῆς πνευματικῆς τυφλότητας

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ θεραπεία τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς εἶναι πολύ δυσκολότερη ἀπό τήν θεραπεία τῆς σωματικῆς τυφλότητας· κατ' ἀρχήν ὁ ψυχικά τυφλός δέν εἶναι πάντοτε δεδομένο ὅτι παραδέχεται τήν τυφλότητά του, πράγμα πού ποτέ δέν συμβαίνει μέ τοὺς σωματικά τυφλοὺς. Ἐπειτα, δέν εἶναι συνήθως διατεθειμένος νά συνεργασεῖ μέ γιαντρό· καί στήν περίπτωση τῆς πνευματικῆς τυφλότητας δέν ὑπάρχει καμία ἐλπίδα θεραπείας, χωρίς τήν πρόθυμη συνεργασία ἀσθενοῦς καί γιαντροῦ. Ὁ βασικός λόγος τῆς ἀπροθυμίας εἶναι ὅτι –ὄχι σπάνια– ὁ ψυχικά τυφλός ἔχει βολεθεῖ στό σκοτάδι· μερικές φορές τόσο πολύ, πού ἔχει ἀρχίσει νά τό ἀγαπάει. Καί πῶς νά μήν τό ἀγαπήσει, ὅταν τό σκοτάδι εἶναι πολύ «ἐξυπηρετικό»: σκεπάζει τά πάθη καί τίς ντροπές του, ἐνθαρρύνει τό κατρακύλισμα σέ ραθυμία καί ἀμεριμνησία, τρέφει ψευδαισθήσεις ὅτι ὅλα πᾶνε καλά. Ἐτσι, ὅποιος ἐπιχειρήσει νά τόν βγάλει ἀπό αὐτή τήν ἐγωιστική ἀνάπαυση, τοῦ γίνεται μιστός. Τό ἐπείσημανε ὁ Χριστός μέ τά λόγια: «Καθένας πού κάνει ἔργα πονηρά, μισεῖ τό φῶς καί δέν ἔρχεται στό φῶς, γιά νά μή φανερωθοῦν τά κακά του ἔργα» (Ἰω. 3,19).

Αἰτίες τοῦ μίσους πρὸς τήν Ἀλήθεια

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «υἱός φωτός» καί κήρυκας τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Φωτός, θεραπεύοντας τή νεαρή δούλη πού εἶχε μαντικό πνεῦμα, φανέρωσε κατ' ἀρχήν τήν πονηρία τῆς «διαφήμισης» πού τοῦ ἔκανε ὁ διάβολος· μέ αὐτή τή «διαφήμιση» τό πονηρό πνεῦμα ἤθελε νά ἐξαπατήσει τοὺς εὐνοϊκά διατεθειμένους πρὸς τόν Παῦλο καί νά τοὺς ἐλκύσει σέ ἐμπιστοσύνη πρὸς τίς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ις ' 16-34)

Θαυμαστή άπελευθέρωση του Παύλου και του Σίλα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντήσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὕτη τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὕσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῶξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζεσθαι, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτούς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνον τὸν Θεόν· ἐπληροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἐφῶντος δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεφώθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεφωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἐμελλεν ἐαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέειπε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτούς ἐξῶ ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτούς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτούς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

«μαντεῖες» του. Ἐκτός, βέβαια, ἀπὸ τὴν πονηρία τοῦ διαβόλου, ὁ Ἀπόστολος ξεσκέπασε καὶ τὴ φιληργυρία τῶν κυρίων τῆς δαιμονισμένης. Καὶ ἡ μὲν «παιδίσκη» ἀπαλλῆλαχθηκε ἀπὸ τὴν κατοχὴ τοῦ δαιμονίου. Τὰ ἀφεντικά της ὅμως, βοηημένα στό σκοτάδι τῆς φιληργυρίας, ἀντὶ νά πιστέψουν στό κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ νά τὸν εὐχαριστήσουν γιὰ τὴ θεραπεία τῆς δούλης τους, τὸν συκοφάντησαν στίς Ἀρχές καὶ κατάφεραν νά τὸν ἐγκλείσουν –μαζὶ μὲ τὸν συνοδό του ἀπόστολο Σίλα– στὴ φυλακὴ.

Προφανώς δέν ἦταν μόνο ἡ φιλαργυρία πού τύφλωνε τοὺς ταλαίπωρους ἀνθρώπους· ἦταν καί ἡ ἐμπιστοσύνη τους στό μαντικό «χάρισμα» τῆς γυναί-
κας. Πρόκειται γιά μιὰ ἐμπιστοσύνη πού ἀποτέλεσε μιὰ ἀπό τίς βασικές αιτίες
μίσους τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου πρὸς τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων. Ὁ
ἱστορικός Λακτάντιος ἀναφέρει ὅτι ὁ Διοκλητιανὸς πῆρε τὰ πρῶτα μέτρα κα-
τὰ τῶν χριστιανῶν, ὅταν σέ τελετουργική θυσία διαπίστωσε ὡς αὐτόπτης μάρ-
τυρας ὅτι διαταράχθηκε ἡ ὁμαλὴ ἐξέλιξη μιᾶς σπληαχνοσκοπίας ἀπὸ παρευ-
ρισκομένους χριστιανούς πού ἔκαναν τὸν σταυρὸ τους. Καί ἀργότερα ὁ Ἰου-
λιανὸς ὁ Παραβάτης θά διατάξει στὴν Ἀντιόχεια τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ λειψά-
νου τοῦ ἁγίου Βαβύλα ἀπὸ τὸν περίβολο τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνα, γιατί
ἐμπόδιζε τοὺς μάντεις νὰ χρησιμοδοτοῦν. Μὲ ἀφορμὴ αὐτὸ τὸ γεγονός γρά-
φτηκε ἓνα ὑπέροχο ποίημα. Εἶναι πράγματι μεγάλη τραγωδία, ἀντὶ νὰ ἀνοίξεις
τὰ μάτια σου στό φῶς, ὄχι ἀπλῶς νὰ τὰ κλείνεις ἐρμητικά, ἀλλὰ καί νὰ γίνε-
σαι ἀμείλικτος ἐχθρὸς του.

Ἡ γενναιότητα τῆς ἀγάπης τοῦ φωτός

Ἀντίθετα, μεγάλη γενναιότητα εἶναι τὸ νὰ κρατᾶς τὰ μάτια σου ἀνοιχτά στό
φῶς, ὅσο μεγάλο κι ἂν εἶναι τὸ κόστος τῆς θεραπείας, πού ἐκεῖνο ἀποκάλυψε
ὅτι πρέπει νὰ δεχθεῖς. Τέτοια παλικαριά ἔδειξε ὁ δεσμοφύλακας τῶν Ἀποστό-
λων. Ὁ σεισμὸς καί ἡ ἀνδρεία τοῦ Παύλου τοῦ ἀνοίξαν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς.
θαύμασε καί τὴ φιλάνθρωπία τοῦ Ἀποστόλου, γιατί ὄχι μόνο δέν ἔφυγε, ἐνῶ
μποροῦσε, ἀλλὰ καί τὸν ἐμπόδισε νὰ αὐτοκτονήσει. Οἱ φωτεινὲς ἀρετὲς τοῦ
ἁγίου δεσμῶτη τοῦ ἀποκάλυψαν «ὁδὸν σωτηρίας»· γι' αὐτὸ, πρόθυμα δέχθη-
κε νὰ κατηχηθεῖ καί νὰ βαπτισθεῖ οἰκογενειακῶς, ἀψηφώντας τίς συνέπειες.
Ἔτσι ἀποζημιώθηκε μὲ τὸ παραπάνω γιά τὰ ἔξοδα πού ἔκανε παραθέτοντας
στοὺς Ἀποστόλους γεῦμα: «Ἔηλouse καί ἐηλούσθη· ἔθρεψε καί ἐτράφη», θά
πεῖ ὁ Χρυσόστομος, ἐννώνοντας τὸ Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος πού ἀπῆλαυσε
ὁ δεσμοφύλακας ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Ἀποστόλων.

Περὶσσότερο, βέβαια, θά περίμενε κανεὶς τὴ μεταστροφή τῶν φυλακισμέ-
νων, ἀφοῦ αὐτοὶ γεύθηκαν πιὸ ἔντονα τὸ θαῦμα τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ δε-
σμὰ. Καί νὰ σκεφθεῖ κανεὶς ὅτι ἔζησαν καί τὸ ὄχι μικρότερο θαῦμα τῆς ὀλιου-
κτίας τῶν Ἀποστόλων. Τὸ περιγράφει γλαφυρὰ ὁ Χρυσορρήμων: «Ἄν καί
δέχθηκαν τόσους δαρμούς, πληγὲς καί ὕβρεις, ἂν καί ἦταν γερά δεμένοι στὴν
πιὸ σκοτεινὴ φυλακὴ, δέν τοὺς νίκησε οὔτε νύστα οὔτε πόνος οὔτε φόβος·
ἀντίθετα, ὅλα αὐτὰ τοὺς διήγειραν σέ ἀγρυπνία προσευχῆς, γεμίζοντάς τους
ἄφατη χαρὰ καί ἡδονή». «Πόσο περίεργα δουλεῦει τὸ αὐτεξούσιο τῶν ἀν-
θρώπων», ἀπορεῖ ἓνας ἄλλος ἐρμηνευτής, βλέποντας ὅτι τὸ φωτεινὸ παρά-
δειγμα τῶν Ἀποστόλων ἀφύπνισε μόνο τὸν δεσμοφύλακα, ἀφήνοντας ἀδιά-
φορους ὄλους τοὺς κρατούμενους.

2 Ιουνίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 828). Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρνῶν. Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστ.: Πράξ. ις' 16-34 – Εὐαγγ.: Ἰω. θ' 1-38.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Ιουνίου, τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων.
Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ' 1-13.

Ὁ Χριστός εἶπε ὅτι ἡ οὐσιαστικὴ ἁμαρτία, γιὰ τὴν ὁποία θά ἐλέγξει τὸν κόσμον ὁ Παράκλητος, εἶναι γιὰ τὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν πίστεψαν σ' Αὐτόν· καί, ἔστω κι ἂν εἶδαν καθαρά τὸ Φῶς τῆς ἀλήθειάς του, προτίμησαν τὴν παραμυθίαν σὲ σκοτάδι.

Ἄρχιμ. Β. Λ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Χρήστου Σπ. Βούλγαρη, Ὁμοι. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Α' ἔκδοση, διαστάσεις 17Χ24 ἐκ., σελ. 864)

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρῆστος Βούλγαρης, μὲ τὴ μακρὰ ἐπιστημονικὴ ἐνασχόλησή του μὲ τὴν ἔρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπομνηματίζει τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Στὴν πολὺπλοκν, πολυσιδῆ καὶ κοπιώδη παρούσα ἐργασία ὁ συγγραφέας διαφωτίζει τίς πτυχές καὶ ἰδιομορφίες τοῦ ἱεροῦ κειμένου, προσεγγίζοντας τὸ Μυστήριον τῆς Θεῆς Οἰκονομίας καὶ γενικῶς τὰ γεγονότα τῆς ἐπίγειας ζωῆς καὶ τὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ διάρθρωση τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐξῆς: Προηγεῖται ἐκτενὴς εἰσαγωγή σὲ τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον καὶ ἔπειτα τὸ κείμενο μὲ τὸν ἔρμηνευτικὸ ὑπομνηματισμὸ του ἀνά στίχο, σὲ 66 κεφάλαια. Ὁλοκληρῶνεται μὲ πλούσια ἐπιστημονικὴ βιβλιογραφία.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr